

บทที่ ๒ ประเด็นการพัฒนาจังหวัดสตูล ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ฉบับทบทวน

๒.๑ บทวิเคราะห์

➤ การวิเคราะห์สถานะแวดล้อม (SWOT) จังหวัดสตูล

คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดสตูล ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ฉบับทบทวน และจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ และเครือข่ายภาคส่วนต่างๆ ได้ร่วมกันระดมความคิดเห็นเพื่อวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคาม รวมทั้งได้ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.สตูล) สรุปดังนี้

๑) การวิเคราะห์สถานะแวดล้อมภายใน

จุดแข็ง (Strengths - S)	จุดอ่อน (Weakness - W)
<p>S๑ มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายทั้งทางบก ทางทะเล และมีโบราณสถานมีแหล่งทรัพยากรทางธรณีวิทยาที่สำคัญของประเทศ มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลระดับนานาชาติ</p> <p>S๒ มีความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ไม่มีเหตุการณ์ความไม่สงบวิถีชีวิตที่บ่งบอกถึงความสงบ ความสามัคคี และการเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยว</p> <p>S๓ มีแหล่งวัตถุดิบด้านอาหารทะเลที่สดสะอาดปลอดภัย สามารถรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ มีความพร้อมในด้านการท่องเที่ยวฮาลาล</p> <p>S๔ พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ตั้งอยู่ฝั่งทะเล และมีเส้นทางเชื่อมโยงภาคพื้นดินกับจังหวัดสงขลาและจังหวัดตรัง มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศมาเลเซียซึ่งสามารถพัฒนาไปสู่การเชื่อมโยงประเทศอาเซียนตอนล่าง</p> <p>S๕ มีลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมต่อการเกษตรกรรม ประมง ปศุสัตว์ ประชากรมีการประกอบอาชีพหลักในภาคการเกษตร</p> <p>S๖ มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน เหมาะสมต่อการลงทุน การค้า และอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าด้านการเกษตร</p> <p>S๗ มีป่าชายเลนและชายฝั่งทะเลที่มีทรัพยากรสมบูรณ์ ทรัพยากรธรรมชาติมีความสมบูรณ์และมีความหลากหลายทางชีวภาพทั้งทางบกและทางทะเล และเป็นแหล่งอาหารทะเลที่มีความสมบูรณ์</p> <p>S๘ มีต้นทุนที่มีความเหมาะสมต่อการพัฒนาพลังงานทดแทน เช่น พลังงานชีวมวล พลังงานชีวภาพ และพลังงานจากแสงอาทิตย์</p> <p>S๙ เครือข่ายของภาคประชาชนที่เข้มแข็ง ชุมชนมีความสงบสุข มีหลักยึดทางศาสนาที่มั่นคง และอยู่อาศัยอย่างสามัคคีบนพื้นฐานพหุวัฒนธรรม และด้านเครือข่ายภาคประชาชนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ปลูกฝังด้านคุณธรรม จริยธรรม</p>	<p>W๑ โครงสร้างพื้นฐาน มีไม่เพียงพอ และไม่ได้มาตรฐาน ไม่มีระบบการคมนาคมและโลจิสติกส์ทางราง ทางอากาศ</p> <p>W๒ ภาคธุรกิจยังไม่สามารถรวมกลุ่มกันได้อย่างเหนียวแน่น</p> <p>W๓ บุคลากรท่องเที่ยว ยังขาดทักษะในด้านภาษาต่างประเทศ และทักษะด้านการบริการ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวยังไม่กล้าลงทุน เพื่อพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวความสนใจความตื่นตัวในการประกอบอาชีพด้านการท่องเที่ยว และตัวแทนของประชาชนที่มีบทบาทในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวยังไม่ให้ความสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวสู่นานาชาติ และหลักสูตรทางการศึกษาของพื้นที่ที่ส่งเสริมให้ประกอบอาชีพด้านการท่องเที่ยวไม่มีคุณภาพ ไม่ดึงดูดให้ประชาชนสนใจเข้ารับการศึกษา ทำให้แรงงานด้านการท่องเที่ยวปัจจุบันยังเป็นแรงงานไม่มีฝีมือ</p> <p>W๔ ขาดการสร้าง Brandทางการท่องเที่ยว และไม่มีผลิตภัณฑ์และสินค้าชุมชนที่เป็นอัตลักษณ์เป็นของตนเองที่เข้มแข็ง และแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ</p> <p>W๕ พื้นที่ทำกิจกรรมท่องเที่ยวอยู่ในเขตอุทยานซึ่งมีข้อจำกัดในการพัฒนา ซึ่งยังไม่สอดคล้องกับการอนุรักษ์</p> <p>W๖ ขาดนวัตกรรมด้านการท่องเที่ยวที่จะเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยว ที่ต้องการสิ่งแปลกใหม่ การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวยังไม่มีประสิทธิภาพทำให้เกิดปัญหาความทรุดโทรม และปัญหาขยะ รวมทั้งความปลอดภัย</p> <p>W๗ การจัดเส้นทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวยังไม่เหมาะสมกับศักยภาพ</p> <p>W๘ การสร้างมูลค่าเพิ่ม Value Added สินค้าทางการเกษตรมีน้อย แรงงานด้านการเกษตรไม่เพียงพอ คนรุ่นใหม่หันไปประกอบอาชีพอื่น เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดความสนใจและตระหนักในการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย กลุ่มเกษตรกร รวมกลุ่มไม่เข้มแข็ง ขาดการเชื่อมโยงเครือข่าย เกษตรส่วนใหญ่มีพื้นที่ถือครองน้อยและบางพื้นที่</p>

จุดแข็ง (Strengths - S)	จุดอ่อน (Weakness - W)
<p>S๑๐ มีทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ดี ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ ความหลากหลายของระบบนิเวศน์ทั้งนิเวศน์ทางทะเล และนิเวศน์ป่าเขา</p>	<p>ไม่มีเอกสารสิทธิ์ การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ทางการเกษตรเพื่อเพิ่มผลผลิตและการแปรรูปมีน้อย สินค้าทางการเกษตรมีอายุการเก็บรักษาในระยะเวลาที่จำกัด</p> <p>W๙ การขาดการพัฒนาแหล่งการค้า การลงทุน ไม่มีการตลาดกลางกระจายสินค้า การจัดการพื้นที่การค้าชายแดนไม่ต่อเนื่อง ระบบสิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่สามารถจูงใจทางการค้าได้อย่างเพียงพอ</p> <p>W๑๐ ไม่มีพื้นที่กักเก็บน้ำต้นทุน ที่ใช้เพื่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตร ขาดการวางแผนในระยะยาวในการจัดการปัญหาอุทกภัย ภัยแล้ง และภัยพิบัติต่างๆ และมีปัญหาการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม การกัดเซาะตลิ่งริมชายฝั่ง แม่น้ำ ลำคลองต่างๆ</p> <p>W๑๑ แหล่งกำจัดขยะไม่เพียงพอ เกิดขยะในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชนเมือง</p> <p>W๑๒ ประชาชนในพื้นที่บางส่วนขาดจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องต่อการพัฒนาพลังงานทดแทนเพื่อใช้ในครัวเรือนและชุมชน</p> <p>W๑๓ คุณธรรมจริยธรรมของคนในสังคมลดลง มีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด</p> <p>W๑๔ ความไม่เข้มแข็งของโครงสร้างเศรษฐกิจชุมชน สถานประกอบการที่รองรับแรงงานมีฝีมือและทักษะมีน้อย การเพิ่มขึ้นของหนี้สินครัวเรือน ประชาชนและหมู่บ้านตกเกณฑ์ จปฐมีจำนวนมาก</p> <p>W๑๕ ระบบการสาธารณสุขยังไม่เป็นไปตามมาตรฐานการจัดบริการทางการแพทย์ ขาดแคลนแพทย์เฉพาะทาง ประชาชนมีปัญหาการเจ็บป่วยเรื้อรังเพิ่มมากขึ้น</p> <p>W๑๖ มีปัญหาเยาวชนและครอบครัว รวมทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุที่ต้องพึ่งพิงวัยแรงงาน</p> <p>W๑๗ การบังคับใช้กฎหมายไม่ทั่วถึง ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน</p>

๒) การวิเคราะห์สถานะแวดล้อมภายนอก

โอกาส (Opportunities - O)	ภัยคุกคาม (threat - T)
<p>O๑ จังหวัดสตูลมีชายแดนที่ติดกับประเทศมาเลเซียทั้งทางบกและทางทะเล และเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ๓ ฝ่าย กับประเทศมาเลเซียและอินโดนีเซีย (IMT_GT) ครอบคลุมความร่วมมือกับอาเซียน และมีโครงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย(IMT_GT)และการเข้าสู่ประชาคมเขตเศรษฐกิจอาเซียน(AEC)ที่อำนวยความสะดวกชายแดนและการค้าผ่านแดนตลอดทั้งการท่องเที่ยว</p>	<p>T๑ สถานการณ์ความไม่สงบของจังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยด้านการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว</p> <p>T๒ สถานการณ์ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายรัฐในการใช้กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยว และการปรับโครงสร้างระบบราชการ ไม่เป็นไปตามแนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว (สวนทาง)</p>

โอกาส (Opportunities – O)	ภัยคุกคาม (threat – T)
<p>O๒ นโยบายรัฐบาลเอื้ออำนวยให้เกิดการพัฒนานวัตกรรมด้านการท่องเที่ยว เช่น เห็นศักยภาพการท่องเที่ยวของจังหวัดสตูล และประชาสัมพันธ์ให้เป็นเมืองท่องเที่ยวที่ห้ามพลาด การทำให้ประเทศไทยเป็น ๔.๐ และจังหวัดสตูลเป็นจังหวัดที่ได้รับการประกาศเป็นเขตพัฒนาการท่องเที่ยวกับจังหวัดกลุ่มอันดามันตามพรบ. นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๑ จังหวัดสตูลได้รับการพิจารณาในหารประเมินเพื่อยกระดับด้วยการรับรองเป็นอุทยานธรณีระดับโลกจาก UNESCO เป็นโอกาสต่อการสร้างกระแสการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นทั้งในระดับประเทศและระดับโลก</p> <p>O๓ รัฐบาลให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการภาคการเกษตรเพิ่มมากขึ้น เช่น ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร(ศพก), เกษตรแปลงใหญ่, การแบ่งเขตพื้นที่ตามแผนที่(Zoning by area map) เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน จึงเป็นโอกาสในการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร รวมถึงการพัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรรุ่นใหม่ (smart farmer)</p> <p>O๔ นโยบายภาครัฐ สนับสนุนให้มีกองทุน สนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อย (SMEs)มากขึ้นและภาคเกษตรสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนมากขึ้น</p> <p>O๕ นโยบายของรัฐส่งเสริมการผลิตอาหารปลอดภัย และผู้บริโภคมีแนวโน้มใส่ใจสุขภาพมากขึ้นทำให้ความต้องการบริโภคสินค้าปลอดภัยเพิ่มสูงขึ้น</p> <p>O๖ รัฐบาลให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม การป้องกันการบุกรุกป่า และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และรัฐบาลให้ความสำคัญการบริหารจัดการน้ำ การสร้างแหล่งกักเก็บน้ำ</p> <p>O๗ จากกระแสการตื่นตัวด้านวิกฤติพลังงาน ทำให้ประชาชนเกิดความตื่นตัวในการประหยัดพลังงาน การใช้พลังงานทดแทน และการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมจากสถานการณ์ภาวะโลกร้อน</p> <p>O๘ นโยบายรัฐบาลให้การสนับสนุนการพัฒนาด้านสังคม ทำให้มีเครือข่ายทางภาครัฐ เอกชนและภาคประชาสังคมที่เข้มแข็ง</p> <p>O๙ มีนโยบายที่รัฐบาลให้ความสำคัญด้านการศึกษา/เพื่อการทำงาน การลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา เป็นโอกาสในการพัฒนาการเรียนรู้แก่ประชาชนที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาการเรียนรู้ของทุกกลุ่มวัย</p> <p>O๑๐ กระแสการส่งเสริมสุขภาพการออกกำลังกาย การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เพิ่มมากขึ้นเป็นโอกาสในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัด</p>	<p>T๓ การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและสภาพแวดล้อม ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว เช่น การกัดเซาะของชายฝั่ง ปะการังฟอกขาว ทั้งยังส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจการท่องเที่ยว</p> <p>T๔ ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ การเพิ่มขึ้นของขยะจากนักท่องเที่ยวที่ขาดจิตสำนึก</p> <p>T๕ กฎหมายเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าไม้และสัตว์ป่าไม่เอื้อต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว</p> <p>T๖ ภัยคุกคามทางการเกษตรเพิ่มมากขึ้น ทั้งด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มาตรการกีดกันทางการค้า ปัญหาเศรษฐกิจและการเมืองของโลก ส่งผลกระทบต่อการผลิต ราคาสินค้าเกษตร การส่งออกสินค้าเกษตร และต้นทุนการผลิตทางการเกษตรสูงขึ้น</p> <p>T๗ การทำประมงกับประเทศเพื่อนบ้าน มีเงื่อนไขทางกฎหมายที่เข้มงวดมากขึ้น ทำให้พื้นที่ในการทำประมงลดลง</p> <p>T๘ ความแปรปรวนของสภาวะอากาศโลกส่งผลกระทบต่อเกิดภัยพิบัติในพื้นที่ของจังหวัด</p> <p>T๙ มีการผลิตสื่อที่ไม่เหมาะสมในสังคมมากขึ้น ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์</p>

โอกาส (Opportunities - O)	ภัยคุกคาม (threat - T)
<p>0๑๑ การเชื่อมโยงการพัฒนาพื้นที่กับกลุ่มจังหวัด การพัฒนาที่ต่อเนื่องกับทาดใหญ่ และการเชื่อมต่อการพัฒนาทางทะเลร่วมกับจังหวัดตรัง</p> <p>0๑๒ การเติบโต และความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการบริการของจังหวัด</p>	

๓) การวิเคราะห์เทาว์เมทริกซ์ (TOWS MATRIX)

การวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์ในรูปแบบความสัมพันธ์แบบตารางไขว้ (TOWS Matrix) เป็นการวิเคราะห์เพื่อวางทิศทางยุทธศาสตร์จังหวัด และการวิเคราะห์ TOWS matrix เป็นการวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์ที่มีเป้าหมายเพื่อกำหนดกลยุทธ์การพัฒนา (Strategy) ดำเนินการหลังจากการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาโดยการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคข้อจำกัดแล้ว ซึ่งกลยุทธ์การพัฒนาประเภทต่างๆ เกิดจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยศักยภาพ ๔ ชุดปัจจัย ได้แก่ ระหว่างจุดแข็งกับโอกาส (S+O) จุดแข็งกับข้อจำกัด (S+T) จุดอ่อนกับโอกาส (W+O) และจุดอ่อนกับข้อจำกัด (W+T) ซึ่งผลผลิตของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในแต่ละคู่ปัจจัย คือ กลยุทธ์ ๔ ประเภท ดังต่อไปนี้

กลยุทธ์เชิงรุก (SO- Strategy)	กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO - Strategy)
<p>๑) เพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอุทยานธรณีสตูลให้ได้มาตรฐาน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับวิถีชีวิต ให้วัฒนธรรมอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน ความเป็นอยู่ของชุมชน</p> <p>๒) พัฒนาศักยภาพชุมชนท่องเที่ยว ให้สามารถจัดการการท่องเที่ยวของตนเองจนมีขีดความสามารถแข่งขันในตลาดการแข่งขันในตลาดการท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>๓) สร้างคุณค่า มูลค่า จากมาตรฐานอุทยานธรณีโลกให้ได้มาตรฐานสากลเชื่อมโยงสู่การท่องเที่ยว เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการพัฒนาจังหวัด อย่างสมดุล</p> <p>๔) สร้างคุณค่าจากธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมสู่แหล่งพลังงานทดแทน พลังงานทางเลือก เพื่อพึ่งตนเอง</p> <p>๕) สร้างเมืองให้น่าอยู่ บนพื้นฐานความหลากหลายทางวัฒนธรรม ด้วยการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๑) พัฒนาศักยภาพบุคลากร ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม ผสมผสานเทคโนโลยีให้เกิดนวัตกรรมด้านการท่องเที่ยวสู่ตลาดการท่องเที่ยว ๔.๐</p> <p>๒) พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวในด้านอุปทานให้ได้มาตรฐาน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เป็นเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว และเป็นเมืองต้องห้ามพลาด</p> <p>๓) พัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว (route) ให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับระบบลอจิสติกส์และตลาดการท่องเที่ยว</p> <p>๔) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเกษตรกร กลุ่มเกษตรกรให้น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการเกษตรให้เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่</p> <p>๕) ส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมรองรับการแปรรูปและการค้า เพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่าสินค้าเกษตร ส่งเสริมอุตสาหกรรมสนับสนุนให้ได้มาตรฐาน และได้รับมาตรฐานฮาลาล</p> <p>๖) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการบริหารจัดการพื้นที่การค้าชายแดนทุกช่องทางให้มีความพร้อมและการบริการที่ทันสมัยและมาตรฐาน</p> <p>๗) เสริมสร้างเศรษฐกิจชุมชนพัฒนา ผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP และผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญา สู่การสร้าง Brandการค้าที่สามารถแข่งขันได้</p>

กลยุทธ์เชิงรุก (SO- Strategy)	กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO - Strategy)
	<p>๘) บริหารและจัดการแหล่งน้ำต้นทุนเพื่อการอุปโภค/บริโภคและการเกษตรอย่างเพียงพอ และยั่งยืน</p> <p>๙) รักษาแหล่งท่องเที่ยวให้คงความเป็นธรรมชาติที่บริสุทธิ์พร้อมสร้างเมืองสตูลให้สะอาดสิ่งแวดล้อมดีบนพื้นฐานจากชุมชนหมู่บ้าน/</p> <p>๑๐) พัฒนาบริการทางการแพทย์ ส่งเสริม สร้างภูมิคุ้มกันให้ประชาชน และภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย</p> <p>๑๑) พัฒนา และยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน ส่งเสริมการมีงานทำ และเข้าถึงสวัสดิการประกันสังคม เพื่อการพึ่งตนเองทางรายได้ที่มั่นคงและยั่งยืน</p> <p>๑๒) พัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษา การเรียนรู้ของชุมชนและประชาชนให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงทุกระดับ</p> <p>๑๓) ยกระดับมาตรฐานบริการของรัฐ ให้มีความทันสมัย เพิ่มคุณภาพการบริการตามบริบทของพื้นที่ที่ประชาชนพึงพอใจ</p>
กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST - Strategy)	กลยุทธ์เชิงรับ (WT - Strategy)
<p>๑) ส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการ และเชื่อมโยงเครือข่ายภาคเกษตรกร สร้างฐานการเกษตรอุตสาหกรรม ให้เข้มแข็ง แข่งขันได้</p> <p>๒) สร้างวัฒนธรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชน ชุมชนและพื้นที่ท่องเที่ยวทุกแห่งให้เข้มแข็ง</p> <p>๓) เสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง</p> <p>๔) ส่งเสริมความเข้มแข็ง ความอบอุ่น และความสัมพันธ์ที่ดีของสมาชิกในครอบครัวและความผูกพันในชุมชน</p> <p>๕) ส่งเสริม สนับสนุนภาคีเครือข่ายทางด้านสังคม ร่วมจัดสวัสดิการทางสังคมให้ชุมชน หมู่บ้านพึ่งตนเองทางสวัสดิการ</p> <p>๖) ส่งเสริมการจัดระเบียบความสงบเรียบร้อยในหมู่บ้าน ชุมชนและสังคมให้มีความเข้มแข็ง มุ่งจัดอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยคุกคามด้วยกลไกทางกฎหมาย หลักธรรมทางศาสนา และการมีส่วนร่วมของประชาชน</p>	<p>๑) ปฏิรูประบบการจัดการปัญหาทางสิ่งแวดล้อมจากผลกระทบของโลกร้อนและภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยการมีส่วนร่วมที่เข้มแข็ง</p>

๒.๒ เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสตูล

“เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อุทยานธรณีโลก เศรษฐกิจมั่นคง สังคมน่าอยู่สันติสุขยั่งยืน ประตูลู่อาเซียน”

- นิยามของเป้าหมายการพัฒนา ดังนี้

๑. เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อในแหล่งธรรมชาติ เอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อม โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน การท่องเที่ยวมีคุณภาพของการบริหารจัดการระดับนานาชาติ บุคลากรการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว มีคุณภาพ มาตรฐาน ระดับสากล สตูลโดดเด่นทางการท่องเที่ยวคุณภาพ ๕ ด้าน ประกอบด้วย

- การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล
- การท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิต ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และศาสนา
- การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา
- การท่องเที่ยวเชิงเกษตร
- การท่องเที่ยวเพื่อคุณภาพชีวิตและการมีสุขภาพดี

๒. อุทยานธรณีโลก (Global Geopark) หมายถึง สตูลประสบความสำเร็จในการจัดการพื้นที่ที่ประกอบด้วยแหล่งเรียนรู้ทางธรณีวิทยา และแหล่งอนุรักษ์ให้เป็นที่รู้จักหรือมีชื่อเสียง ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทรัพยากรธรรมชาติและนิเวศวิทยา รวมถึงแหล่งโบราณคดี เมืองเก่า และประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต ท้องถิ่นเมืองเก่า โดยนำทรัพยากรเหล่านี้มาบริหารจัดการ สร้างเรื่องราวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และผลักดันให้ชุมชนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ยั่งยืน สามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัดและประเทศชาติได้อย่างมั่นคง ประชาชนเกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศและอนุรักษ์ทรัพยากร และร่วมผลักดันเป็นอุทยานธรณีระดับโลก (Global Geopark)

๓. เศรษฐกิจมั่นคง (Economic Stability) หมายถึง เศรษฐกิจจังหวัด เศรษฐกิจชุมชนที่มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่นคง ยั่งยืน บนฐานของการผลิตที่มีคุณค่าและมูลค่าศักยภาพในท้องถิ่น การค้าขายแดนเติบโตเพิ่มมากขึ้น และการสร้างสรรค์นวัตกรรมบริการเพิ่มค่ารองรับการขยายฐานเศรษฐกิจในอนาคต สู่การเป็นจังหวัดที่ประสบความสำเร็จในการยกระดับคุณภาพความเป็นอยู่ของประชาชนบนฐานของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๔. สังคมน่าอยู่สันติสุขยั่งยืน หมายถึง ประชาชนเข้าถึงการบริการของรัฐด้านสุขภาพ และการศึกษาผ่านเกณฑ์มาตรฐาน แรงงานได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสมีรายได้ สังคมสันติสุข ภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชน โดยการสร้างภูมิคุ้มกันในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี มีสันติสุขบนฐานของความหลากหลาย

๕. ประตูสู่อาเซียน เป็นการเปิดเส้นทางการเชื่อมโยงประเทศไทยไปสู่อาเซียนทางตอนใต้ เนื่องจากสตูล มีจุดแข็งด้านภูมิศาสตร์ของการเป็นพื้นที่รอยต่อพื้นที่หนึ่งระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซีย ซึ่งสามารถเดินทางเชื่อมต่อไปสิงคโปร์ และอินโดนีเซียได้ สตูลจะเป็นอีกช่องทางที่สำคัญของไทยสู่กลุ่มประเทศเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย (Indonesia – Malaysia – Thailand Growth Triangle : IMT – GT) และเส้นทางนี้มีศักยภาพที่จะขยายการเชื่อมโยงไปสู่พม่าและจีนต่อไปได้ สิ่งเหล่านี้จะเป็นโอกาสในการสร้างความสัมพันธ์ด้านต่างๆ กับประเทศในอาเซียน โดยเฉพาะการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ให้กับจังหวัดสตูลและประเทศไทยได้อย่างมีนัยยะสำคัญ

๒.๓ วัตถุประสงค์/เป้าหมาย

- เศรษฐกิจจังหวัดมีการขยายตัว เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศชั้นนำที่ได้มาตรฐานสากล ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมีสันติสุข และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จตาม เป้าหมายการพัฒนา	ผลงานที่ผ่านมา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย (Target)				
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	เฉลี่ย ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔
เศรษฐกิจจังหวัดมีการขยายตัว เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศชั้นนำที่ได้มาตรฐานสากล ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมีสันติสุข และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นต่อปีของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP)	ปี ๕๘ (๓๑,๓๓๕ ลป.) ร้อยละการขยายตัวเฉลี่ย ๒ปี = ๑.๒๖	๑ (๓๑,๖๔๘)	๑.๕ (๓๒,๑๒๓)	๒ (๓๒,๗๖๖)	๒.๕ (๓๓,๕๓๘)	๑.๗๕
	๒. ระดับความพึงพอใจเฉลี่ยของคนในครัวเรือนเพิ่มขึ้น (คะแนนเต็ม ๑๐)	ปี ๕๙ (๘.๒๓ คะแนน) เฉลี่ย ๔ ปี (๘.๑๔) เพิ่มขึ้นเฉลี่ย (๐.๐๙)	๐.๑ (๘.๓๓)	๐.๑ (๘.๔๓)	๐.๑ (๘.๕๓)	๐.๑ (๘.๖๓)	๐.๑
	๓. อัตราของขยะตกค้างสะสมลดลง (ในสถานที่กำจัดขยะที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ)	ปี ๕๙ = ๑๘,๔๔๙ ลป. ปี ๖๐ = ๑๙,๑๕๖ ลป.	๑๐,๐๐๐	๖,๐๐๐	๓,๐๐๐	๐	๔,๗๕๐

๒.๔ ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

๑. สร้างมูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยว การเกษตร และการค้าสู่อาเซียน
๒. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และอุทยานธรณีสตูลอย่างสมดุล และยั่งยืน
๓. การยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความมั่นคงและสังคมสันติสุข

๒.๕ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัด

ประกอบด้วยจุดยืนทางยุทธศาสตร์ ๓ ประเด็น ดังนี้

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจ การค้า การท่องเที่ยว การเกษตร ที่มีมูลค่าสูง
๒. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และอุทยานธรณีโลกอย่างสมดุล และยั่งยืน
๓. การสร้างสังคมพอเพียง และคนที่มีคุณภาพ สู่สันติสุขที่ยั่งยืน

๒.๖ ประเด็นการพัฒนา เป้าหมาย ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา ค่าเป้าหมาย
 แนวทางการพัฒนา และ Value Chain แต่ละประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : สร้างมูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยว การเกษตร และการค้าสู่อาเซียน

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จตาม เป้าหมายการพัฒนา/ ตัวชี้วัดของแผนงาน	ผลงานที่ผ่านมา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย (Target)				
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	เฉลี่ย ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔
๑. สร้างมูลค่าจากการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ที่มี คุณภาพให้เติบโตเป็นเมือง น่าอยู่ น่าเที่ยว สร้าง รายได้ให้กับชุมชนและ จังหวัด	๑.แหล่งท่องเที่ยวเชิง นิเวศรวมทั้งแหล่ง ท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติวิทยาได้รับพัฒนา สู่มาตรฐานการ ท่องเที่ยวไทยและ มาตรฐานสากล	ปี ๕๙ (๘ แหล่ง) เฉลี่ย ๒ ปี (๗.๕)	๕	๖	๗	๘	๘
	๒.ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของรายได้จากการ ท่องเที่ยวขยายตัวร้อย ละที่เพิ่มขึ้น	ปี ๕๙ มีรายได้ ๗,๖๓๑ ล้านบาท ร้อยละการขยายตัว เฉลี่ย ๓ ปี (๘.๒)	๒.๕ (๗,๘๒๒)	๒.๗๕ (๘,๐๓๗)	๓.๐๐ (๘,๒๗๘)	๓.๒๕ (๘,๕๔๗)	๒.๘๗
๒. สินค้าที่สำคัญของ จังหวัดได้รับการ พัฒนาการผลิตที่มีคุณค่า และมูลค่าเพิ่ม	๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของมูลค่าผลผลิตทาง การเกษตรที่สำคัญ (หมายเหตุ: สินค้า สำคัญ ปาล์ม, ยาง, ผลผลิตด้านการ ประมงพาณิชย์)	ปี ๕๙ (๘,๔๘๐ ลบ.) ร้อยละการขยายตัว เฉลี่ย ๓ ปี (๐.๐๐) (หมายเหตุ: ปริมาณ สินค้าสัตว์น้ำลดลง เนื่องจากผลกระทบ จากการบังคับใช้ กฎหมาย IUU)	๒	๒.๒๕	๒.๕๐	๒.๗๕	๒.๓๗
	๔.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ มูลค่าการจำหน่าย สินค้า OTOP	ปี ๖๐ (๘๗๔ ลบ) ร้อยละการ ขยายตัวเฉลี่ย ๒ ปี (๑๕.๐)	๑๐ (๙๖๑)	๑๐ (๑,๐๕๗)	๑๐ (๑,๑๖๓)	๑๐ (๑,๒๗๙)	๑๐
	๕. ร้อยละของผลผลิต (ปาล์มน้ำมัน) ที่เพิ่มขึ้น (ผลการดำเนินการ ตามแนวทางการ ส่งเสริมการเกษตร แปลงใหญ่)	ปี ๕๙ (๒,๔๒๐ กิโลกรัม/ไร่) ร้อยละเฉลี่ยการ เพิ่มขึ้น ๒ ปี (๑๐.๒๕)	๑๒	๑๔	๑๖	๑๘	๑๕

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จตาม เป้าหมายการพัฒนา/ ตัวชี้วัดของแผนงาน	ผลงานที่ผ่านมา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย (Target)				
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	เฉลี่ย ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔
๓. ปริมาณการเพิ่มขึ้นของ การค้าชายแดน	๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ มูลค่าการค้าชายแดน	ปี ๖๐ (๓๒๗ ลบ) ร้อยละเฉลี่ยการ ขยายตัว ๓ ปี (๑๘.๖)	๑๐	๑๒.๕	๑๕	๑๗.๕	๑๓.๕

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๙ แนวทาง ตามหลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ดังต่อไปนี้

๑. เพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอุทยานธรณีสตูลให้ได้มาตรฐาน เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับวิถีชีวิต วัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของชุมชน

๒. พัฒนาศักยภาพชุมชนท่องเที่ยว ตามอัตลักษณ์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญา จนมีขีดความสามารถในการแข่งขัน

๓. พัฒนาศักยภาพบุคลากร รองรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมด้านการท่องเที่ยวสู่ตลาดการท่องเที่ยว

๔. พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ให้เติบโตเป็นเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว เมืองต้องห้ามพลาด

๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับเส้นทางท่องเที่ยว ให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับระบบโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว

๖. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตร การใช้เทคโนโลยีในการแปรรูป สนับสนุนเศรษฐกิจชุมชนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และสนับสนุนส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาล

๗. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้พึ่งพาตนเองได้ และเชื่อมโยงเครือข่ายให้สามารถแข่งขันได้

๘. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP ให้เติบโตสู่การสร้างเป็นตราสินค้า (Branding) ให้เป็นที่รู้จัก แพร่หลาย จนมีขีดความสามารถในการแข่งขัน

๙. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการบริหารจัดการพื้นที่การค้าชายแดนให้มีความทันสมัย และได้มาตรฐาน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : สร้างมูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยว การเกษตร และการค้าสู่อาเซียน

กระบวนการห่วงโซ่คุณค่า Value Chain

ต้นทาง

- เพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอุทยานธรณีสตูลให้ได้มาตรฐาน เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับวิถีชีวิต วัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของชุมชน
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับเส้นทางท่องเที่ยวให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับระบบโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว

กลางทาง

- พัฒนาศักยภาพชุมชนท่องเที่ยว ตามอัตลักษณ์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญา จนมีขีดความสามารถในการแข่งขัน
- พัฒนาศักยภาพบุคลากร รองรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมด้านการท่องเที่ยวสู่ตลาดการท่องเที่ยว
- พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้พึ่งพาตนเองได้ และเชื่อมโยงเครือข่ายให้สามารถแข่งขันได้
- พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ให้เติบโตเป็นเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว เมืองต้องห้ามพลาด
- เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตร การใช้เทคโนโลยีในการแปรรูป สนับสนุนเศรษฐกิจชุมชนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และสนับสนุนส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาล
- ส่งเสริมและพัฒนาระบบการบริหารจัดการพื้นที่การค้าชายแดนให้มีความทันสมัย และได้มาตรฐาน

ปลายทาง

- ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP ให้เติบโตสู่การสร้างเป็นตราสินค้า (Branding) ให้เป็นที่รู้จัก แพร่หลาย จนมีขีดความสามารถในการแข่งขัน
- เพิ่มมูลค่าสินค้าทางการเกษตร
- ประชาสัมพันธ์
- การค้า การตลาดดิจิทัล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และอุทยานธรณีสตูล
อย่างสมดุล และยั่งยืน

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จตาม เป้าหมายการพัฒนา/ ตัวชี้วัดของแผนงาน	ผลงานที่ผ่านมา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย (Target)				
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	เฉลี่ย ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๖๔
๑. การบริหารจัดการ ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม อุทยานธรณี สตูล ให้มีประสิทธิภาพ อย่างสมดุลและยั่งยืน สนับสนุนการสร้างเสริม เศรษฐกิจ สังคมและ คุณภาพชีวิตของ ประชาชน	๑.จำนวนพื้นที่ป่าที่ ได้รับการปลูกเพิ่มต่อปี (ไร่)	ปี ๕๙ (๘๕ ไร่) เฉลี่ย ๒ ปี (๑๐๙.๕ ไร่)	๑๔๐	๑๔๕	๑๕๐	๑๕๕	๑๔๗.๕
	๒.ร้อยละการเพิ่มขึ้น ของแหล่งน้ำขนาดเล็ก เพื่อการอุปโภค,บริโภค และพื้นที่เกษตรกรรม	ปี ๖๐ (๑๒๐ แหล่ง) ร้อยละการขยายตัว เฉลี่ย ๒ ปี (๗.๕)	๕ (๑๒๖)	๖ (๑๓๔)	๗ (๑๔๓)	๘ (๑๕๔)	๖.๕
๒. ชุมชนมีส่วนร่วมในการ จัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้วยตนเอง	๓. จำนวนหมู่บ้าน/ ชุมชนที่มีส่วนร่วมในการ ดูแลรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ปี ๖๐ (๔๒ แห่ง)	๔๙	๕๖	๖๓	๗๐	๗๐
๓.มีระบบการจัดการขยะ ที่ได้มาตรฐาน ทุกภาค ส่วนมีส่วนร่วมในการ จัดการอย่างเป็นระบบ ประชาชนตระหนักและมี ระเบียบวินัยในการ จัดการขยะทุก กระบวนการ	๔.จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีการจัดการขยะมูล ฝอยที่มีมาตรฐานจน สามารถลดปัญหาขยะ ได้เพิ่มขึ้น (แห่ง)	ปี ๖๐ (๑๓ แห่ง) เฉลี่ย ๒ ปี (๑๐ แห่ง)	๑๔	๒๑	๒๘	๓๕	๓๕
๔. มีระบบการบริหาร จัดการความเสี่ยงของ ปัญหาภัยพิบัติ ระดับ จังหวัดที่มีประสิทธิภาพ สามารถลดปัญหาการเกิด ภัยได้อย่างต่อเนื่อง	๕ ร้อยละการลดลงของ การชดเชยค่าความ เสียหายจากภัยพิบัติ	ปี ๕๙ (๒๙๙,๕๙๔ บาท) ร้อยละการลดลง เฉลี่ย ๓ ปี (๘.๑๓)	๑.๒๕	๒.๕	๒.๗๕	๕.๐๐	๓.๑
	๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ เครือข่ายด้าน สาธารณภัย	ปี ๖๐ (๑๘ หมู่บ้าน) ร้อยละการ ขยายตัวเฉลี่ย ๓ ปี (๖.๓๓)	๖	๖	๖	๖	๖

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๕ แนวทาง ตามหลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ดังต่อไปนี้

๑. สร้างความรู้ ความตระหนักและจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และอุทยานธรณีสตูลแก่ประชาชน ชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

๒. มีการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบ ทั้งระยะสั้น กลาง และระยะยาว ด้วยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๓. พัฒนาระบบการจัดการปัญหาทางสิ่งแวดล้อมจากผลกระทบของโลกร้อนและพัฒนาภัยพิบัติทางธรรมชาติ

๔. เสริมสร้างและพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองน่าอยู่

๕. สร้างคุณค่าจากธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมสู่แหล่งพลังงานทดแทน พลังงานทางเลือก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และอุทยานธรณีสตูลอย่างสมดุล และยั่งยืน

กระบวนการห่วงโซ่คุณค่า Value Chain

ต้นทาง

- การจัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำดิบ แหล่งน้ำต้นทุน (เขื่อน ฝาย)
- การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม

กลางทาง

- พัฒนาระบบการจัดการปัญหาทางสิ่งแวดล้อมจากผลกระทบของโลกร้อนและภัยพิบัติทางธรรมชาติ
- มีการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบทั้งระยะสั้น กลาง และระยะยาว ด้วยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

ปลายทาง

- สร้างความรู้ ความตระหนักและจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และอุทยานธรณีสตูลแก่ประชาชน ชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน
- พัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองน่าอยู่
- สร้างคุณค่าจากธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมสู่แหล่งพลังงานทดแทน พลังงานทางเลือก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความมั่นคงและสังคมสันติสุข

วัตถุประสงค์/ เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จตาม เป้าหมายการพัฒนา/ ตัวชี้วัดของแผนงาน	ผลงานที่ผ่านมา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย (Target)				
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	เฉลี่ย ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔
๑. ประชาชนมี สุขภาพดีและเข้าถึง สวัสดิการของรัฐ อย่างทั่วถึงและมี ประสิทธิภาพ	๑. ร้อยละของโรงพยาบาล ที่ผ่านการรับรองคุณภาพ ตามมาตรฐาน (HA)	ปี ๖๐ (๖ แห่ง) ร้อยละเฉลี่ย ๓ ปี (๘๕.๐๐)	๘๕	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๙๖.๒๕
	๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ ผู้รับบริการด้านการแพทย์ แผนไทยและแพทย์ ทางเลือก	ปี ๖๐ (ร้อยละ ๑๙.๑๑) ร้อยละเฉลี่ย ๓ ปี (๑๘.๙๙)	๑๙	๒๐	๒๑	๒๒	๒๐.๕
	๓. ร้อยละของผู้เข้าสู่ความ คุ้มครองภายใต้กฎหมาย ประกันสังคม ต่อกำลัง แรงงานทั้งหมด	ปี ๖๐ (ร้อยละ ๑๙.๕๐) ร้อยละเฉลี่ย ๓ ปี (๑๙.๓๐)	๒๐	๒๑	๒๒	๒๓	๒๑.๕
	๔. ร้อยละของค่าเฉลี่ย คะแนน O-NET ป.๖/ ม. ๓ เพิ่มขึ้น	ปี ๕๙ ป.๖ (๔๑.๑๗ คะแนน) ม.๓ (๓๓.๑๘คะแนน) ร้อยละการขยายตัว ๑ ปี ๕๙/๕๘ ป.๖ = -๓.๔ ๕๙/๕๘ ม.๓ = -๑.๓	๓	๓.๕	๔.๐	๔.๕	๓.๗๕
	๕. ร้อยละของผู้ด้อยโอกาส ทางสังคมที่ได้รับการดูแล ช่วยเหลือ ฟื้นฟูอย่าง ต่อเนื่องเพื่อคุณภาพชีวิต ที่ดีขึ้น	ปี ๖๐ (๕๖,๘๗๒ ราย) ร้อยละเฉลี่ย ๔ ปี (๘๓.๘๖)	๙๐	๙๑	๙๒	๙๓	๙๑.๕
๒. เป็นสังคมแห่งการ เรียนรู้เข้มแข็งอย่าง ยั่งยืน ยึดหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง	๖. ร้อยละของชุมชน/ หมู่บ้านเป้าหมายที่ผ่าน เกณฑ์ชุมชน/หมู่บ้าน เศรษฐกิจพอเพียง	ปี ๖๐ (๗ ชช./มบ.) ร้อยละเฉลี่ย ๔ ปี (๑๐๐)	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

วัตถุประสงค์/ เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จตาม เป้าหมายการพัฒนา/ ตัวชี้วัดของแผนงาน	ผลงานที่ผ่านมา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย (Target)				
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	เฉลี่ย ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔
๓. ปัญหา อาชญากรรม ยาเสพติดและภัย คุกคามลดลงอย่าง ต่อเนื่อง สังคมอยู่ ร่วมกันอย่างสันติสุข	๗. ร้อยละของคดีที่รัฐเป็น ผู้เสียหาย มีผลการจับกุม เพิ่มขึ้น	ปี ๕๙ (คดี ๓,๗๖๒)	๑๐ (๔,๑๓๘)	๑๑ (๔,๒๑๗)	๑๒ (๔,๒๖๘)	๑๓ (๔,๓๑๗)	๑๑.๕
	๘. ร้อยละของจำนวน หมู่บ้าน/ชุมชนปลอดยา เสพติด (หมู่บ้านสีขาว) ต่อ หมู่บ้าน/ชุมชนทั้งหมด	ปี ๒/๖๐ (๑๓๐ หมู่บ้าน/ ชุมชน) ร้อยละเฉลี่ย ๓ ปี (๕๘.๘๔)	๑๕	๒๐	๒๕	๓๐	๒๒.๕

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๙ แนวทาง ตามหลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ดังต่อไปนี้

๑. ส่งเสริมความอบอุ่นและความสัมพันธ์ที่ดีของสมาชิกในครอบครัว และความผาสุกในชุมชน
๒. พัฒนาบริการทางการแพทย์ ภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย และสมุนไพร ส่งเสริมและสร้างความตระหนักรู้แก่ประชาชนให้เห็นความสำคัญของภาวะสุขภาพที่ดี
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีเครือข่ายทางด้านสังคม จิตอาสาและองค์กรสาธารณประโยชน์ ให้เข้มแข็งและเป็นหุ้นส่วนในการพัฒนาสังคม
๔. ส่งเสริมการมีงานทำ ยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน และการเข้าถึงสวัสดิการสังคม
๕. พัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาทุกประเภท ทุกระดับ ส่งเสริมการเรียนรู้ของประชาชนให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง
๖. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดระเบียบความสงบเรียบร้อยในหมู่บ้าน/ชุมชน ให้มีความเข้มแข็งด้วยตนเอง
๗. ปกป้องสถาบัน สนับสนุนกิจกรรมด้านศาสนา ประเพณี บนความหลากหลายทางวัฒนธรรม
๘. ยกระดับคุณภาพ และมาตรฐานการให้บริการของรัฐตามบริบทของพื้นที่
๙. คุ้มครองสิทธิและส่งเสริมและพัฒนาอาชีพและสุขภาพของผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความมั่นคงและสังคมสันติสุข

กระบวนการห่วงโซ่คุณค่า Value Chain

ต้นทาง

- สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม สุขภาวะและสุขภาพของประชาชน ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส
- การพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งให้แก่สถาบันครอบครัว
- ส่งเสริมความอบอุ่น และความสัมพันธ์ที่ดีของสมาชิกในครอบครัว และความผาสุกในชุมชน
- คุ้มครองสิทธิและส่งเสริมและพัฒนาอาชีพและสุขภาวะของผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส

กลางทาง

- พัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาทุกประเภท ทุกระดับ ส่งเสริมเรียนรู้ของประชาชนให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง
- ส่งเสริมการมีงานทำ ยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน และการเข้าถึงสวัสดิการสังคม
- พัฒนาบริการทางการแพทย์ ภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย และสมุนไพร ส่งเสริมและสร้างความตระหนักรู้แก่ประชาชนให้เห็นความสำคัญของภาวะสุขภาพที่ดี
- พัฒนาและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค (ไฟฟ้า และน้ำประปา)

ปลายทาง

- ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีเครือข่ายทางด้านสังคม จิตอาสาและองค์กรสาธารณประโยชน์ให้เข้มแข็งและเป็นหุ้นส่วนในการพัฒนาสังคม
- ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดระเบียบความสงบเรียบร้อยในหมู่บ้าน/ชุมชน ให้มีความเข้มแข็งด้วยตนเอง
- ปกป้องสถาบัน สนับสนุนกิจกรรมด้านศาสนา ประเพณี บนความหลากหลายทางวัฒนธรรม
- ยกระดับคุณภาพ และมาตรฐานการให้บริการของรัฐตามบริบทของพื้นที่

แผนที่ความเชื่อมโยง

ความเชื่อมโยงระหว่างบริบทต่างๆ กับแผนพัฒนาจังหวัดสตูล

<p>กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.ฎ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ พ.ร.ฎ. ว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ 	<p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒</p> <ul style="list-style-type: none"> การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพคนมนุษย์ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ความมั่นคง การเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค 	<p>กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี</p> <ul style="list-style-type: none"> ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ <p>นโยบายรัฐบาล (การบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ๖ ด้าน ๒๕ แผนงาน)</p> <ul style="list-style-type: none"> มั่นคง ความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาศักยภาพคน ยากจน/ลดความเหลื่อมล้ำ การจัดการน้ำ/คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาบริหารจัดการภาครัฐ 	<p>สภาพแวดล้อม</p> <p><u>ความเปลี่ยนแปลง</u></p> <ul style="list-style-type: none"> สถานการณ์ด้านการเมือง สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ สถานการณ์ด้านสังคม สถานการณ์ด้านเทคโนโลยี สถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม ปัจจัยภายในจังหวัด
<p>ประเด็นการพัฒนาจังหวัดสตูล</p>			

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑
สร้างมูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยว การเกษตร และการค้าสู่อาเซียน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒
การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และอุทยานธรณีสตูลอย่างสมดุล และยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓
การยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความมั่นคง และสังคมสันติสุข

แผนที่ยุทธศาสตร์

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด : เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อุทยานธรณีโลก เศรษฐกิจมั่นคง สังคมน่าอยู่สันติสุขยั่งยืน ประตูสู่อาเซียน

พันธกิจ (Mission)

พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

เสริมสร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกร โดยพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม ส่งเสริมการเกษตรรูปแบบกลุ่มและพัฒนาระบบการผลิตและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ ให้ได้รับบริการสุขภาพอย่างทั่วถึง พัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีคุณภาพ ส่งเสริมอาชีพและยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน โอกาสในการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และเสริมสร้างความมั่นคงชายแดน

เพิ่มศักยภาพด้านการคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ให้มีความสะดวก ปลอดภัย มีมาตรฐาน พร้อมทั้งสามารถสนับสนุนการพัฒนาและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว การเกษตร และการค้าชายแดน ฝั่งอันดามันกับบอ้าวไทย และอาเซียน

พัฒนากลไกการบริหารจัดการและการบริการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล และมีความทันสมัย

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑

สร้างมูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยว การเกษตร และการค้าสู่อาเซียน

เป้าหมาย

๑. สร้างมูลค่าจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพให้เติบโตเป็นเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว สร้างรายได้ให้กับชุมชนและจังหวัด
๒. สินค้าที่สำคัญของจังหวัดได้รับการพัฒนาการผลิตที่มีคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม
๓. ปริมาณการเพิ่มขึ้นของการค้าชายแดน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒

การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และอุทยานธรณีตลอดอย่างสมดุล และยั่งยืน

เป้าหมาย

๑. การบริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอุทยานธรณีสมดุล ให้มีประสิทธิภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน สนับสนุนการสร้างเสริมเศรษฐกิจ สังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชน
๒. ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้วยตนเอง
๓. มีระบบการจัดการขยะที่ได้มาตรฐาน ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการอย่างเป็นระบบ ประชาชนตระหนักและมีระเบียบวินัยในการจัดการขยะทุกกระบวนการ
๔. มีระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของปัญหาภัยพิบัติระดับจังหวัดที่มีประสิทธิภาพ สามารถลดปัญหาการเกิดภัยได้อย่างต่อเนื่อง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓

การยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความมั่นคง และสังคมสันติสุข

เป้าหมาย

๑. ประชาชนมีสุขภาพดี และเข้าถึงสวัสดิของรัฐอย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ
๒. เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. ปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติดและภัยคุกคามลดลงอย่างต่อเนื่อง สังคมอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข



